

عنوان مقاله:

بررسی روند دور شدن تدریجی کالبد مساجد از مفاهیم اسلامی در دوران پس از صدر اسلام

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی فناوری های نوین در مهندسی معماری و شهرسازی ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

یاسر اکرمی - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری اسلامی، دانشگاه قم،

مهدی علیزاده صفت پیشخانی - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری اسلامی، دانشگاه قم

خلاصه مقاله:

از باشکوه ترین دوران معماری و هنر ایران، دوره سلجوقیان و ایلخانان است که حجم وسیعی از ابنیه را از خود برجای گذاشتند ، اما روشن است که معماری پس از صدر اسلام دیگر همانند دوران اولیه ی ظهور اسلام در ایران رنگ و بوی سادگی و بی پیرایگی مخصوصا در بنا های مذهبی همانند مساجد را نداشت. ویژگی معماری صدر اسلام ترکیبی از معماری ساسانی با رهنمود های دین جدید است. شاهکار های قرون اولیه ی اسلامی همانند مسجد جامع فهرج که روح آرامش و تعالی را به نمازگذار القا میکند کم کم جای خود را به آثار ظریف تر و نمایشی تری داد که البته در برجسته بودن آنها شکی نیست ،اما از آموزه ها ی اسلامی مخصوصا الگوی مسجد پیامبر اسلام(ص) فاصله گرفته بود. آثار مذهبی عصر سلجوقی مخصوصا آرامگاه های آن دوران سنگ بنایی برای آزادی عمل بیشتر هنرمندان دوره های بعد شد که با پیشرفت هنر کاشی کاری و نو آوری هایی که در آجرکاری آن دوران ایجاد شد راه برای تمرکز بر ظاهر مساجد به جای باطن آن هموار تر کرد. در این مقاله که بر اساس روش از نوع مقالات تاریخی است سعی داریم با استفاده از منابع تاریخی و برخی احادیث، گذری کوتاه بر ویژگی های مسجد پیامبر اسلام(ص) داشته باشیم و تاثیر آن بر آثار معماری دوران صدر اسلام در ایران و همچنین بررسی روند و دلیل اصلی جدا شدن تدریجی معماری دوره های بعد نسبت به مفاهیم اولیه ی اسلامی را بیابیم. که از جمله عوامل ان میتوان به تلفیق این مفاهیم با سیاسی کاری ها و استفاده از اینگونه بناها به عنوان شاخص و نمایش قدرت حاکمان اشاره کرد.

کلمات کلیدی:

معماری صدر اسلام، مسجد ، معماری سلجوقی ، معماری ساسانی ، معماری ایلخانی،معماری اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1237798>

